

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2004/18/EK ⁽¹⁾ 45. panta 2. punkta d) apakšpunkts, kura teksts ir: “dalību līgumā var atteikt tādām komersantam, kas [...] ir vainīgs smagā profesionālās ētikas pārkāpumā, kurš apstiprinājies jebkādā veidā, ko līgumslēdzējas iestādes var pierādīt”, lasot to kopā ar Direktīvas 2004/17/EK ⁽²⁾ 53. panta 3. punktu un 54. panta 4. punktu, ir jāinterpretē tādejādi, ka par smagu profesionālās ētikas pārkāpumu var uzskatīt situāciju, kurā attiecīgais līgumslēdzējs ir izbeidzis vai uzteicis ar attiecīgo komersantu noslēgto iepirkuma līgumu vai ir atteicies no tā tādu apstākļu dēļ, par kuriem ir atbildīgs komersants, ja līguma izbeigšana vai uzteikšana vai atteikšanās no tā bija notikusi 3 gadu laika posmā pirms līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras uzsākšanas un neizpildītā līguma daļas vērtība bija vismaz 5 % no līguma vērtības?
- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir noliedzoša: gadījumā, ja dalībvalstij ir tiesības paredzēt citus, ne tikai Direktīvas 2004/18/EK 45. panta uzskaitītos pamatus komersantu izslēgšanai no dalības publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, ko tā attaisno ar sabiedrības interešu aizsardzību, līgumslēdzēja likumīgām interesēm, kā arī ar godīgas konkurences saglabāšanu komersantu vidū, vai šai direktīvai un Līgumam par Eiropas Savienības darbību atbilst situācija, kurā no procedūras tiek izslēgti komersanti, ar kuriem attiecīgais līgumslēdzējs ir izbeidzis vai uzteicis iepirkuma līgumu vai ir atteicies no tā tādu apstākļu dēļ, par kuriem ir atbildīgs komersants, ja līguma izbeigšana vai uzteikšana vai atteikšanās no tā bija notikusi 3 gadu laika posmā pirms līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras uzsākšanas un neizpildītā līguma daļas vērtība bija vismaz 5 % no līguma vērtības?

⁽¹⁾ OV L 134, 114. lpp.

⁽²⁾ OV L 134, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 23. septembrī iesniedza *Gerechthof te Amsterdam* (Nīderlande)
— *D.F.Asbeek Brusse & K. de Man Garabito/Jahani BV*

(Lieta C-488/11)

(2012/C 13/06)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechthof te Amsterdam

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *D.F. Asbeek Brusse* un *K. de Man Garabito*

Atbildētāja: *Jahani BV*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai komerciāls dzīvojamās telpas izīrētājs, kurš izīrē dzīvokli privātpersonai, ir jāuzskata par pārdevēju vai pakalpojumu piegādātāju Direktīvas 93/13 ⁽¹⁾ izpratnē? Vai šī direktīva attiecas uz īres līgumu, kas noslēgts starp komerciālu izīrētāju un nekomerciālu īrnieku?
- 2) Vai apstākļi, ka Direktīvas 93/13 6. pants ir jāaplūko kā tiesību norma, kas ir līdzvērtīga valsts tiesību normām, kuras valsts tiesību sistēmā ir uzskatāmas par imperatīvām tiesību normām, nozīmē, ka strīdā starp privātpersonām valsts īstenošanas noteikumi par negodīgiem noteikumiem ir imperatīvas tiesību normas, kādēļ valsts tiesai gan pirmajā, gan apelācijas instancē ir tiesības un pienākums pēc savas iniciatīvas (tādējādi arī pārsniedzot iebildumu robežas) pārbaudīt līguma noteikuma atbilstību valsts īstenošanas noteikumiem un konstatēt šī noteikuma spēkā neesamību, ja tiek secināts, ka tas ir negodīgs noteikums?
- 3) Vai fakts, ka valsts tiesa nevis nepiemēro līgumsoda klauzulu, kas Direktīvas 93/13 izpratnē ir uzskatāma par negodīgu noteikumu, bet saskaņā ar valsts tiesību normām vienīgi samazina līgumsodu tad, ja privātpersona ir atsaukusies tikai uz tiesas pilnvarām samazināt [līgumsodu], nevis uz klauzulas apstrīdamību, ir saderīgs ar Kopienas tiesību lietderīgo iedarbību?

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2011. gada 21. jūlija rīkojumu lietā T-451/10 *Fuchshuber Agrarhandel GmbH/Komisija* 2011. gada 26. septembrī iesniedza *Fuchshuber Agrarhandel GmbH*

(Lieta C-491/11 P)

(2012/C 13/07)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Fuchshuber Agrarhandel GmbH*
(pārstāvis — *G. Lehner, Rechtsanwalt*)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- izskatīt lietu mutvārdu procesā;
- piespriest Eiropas Komisijai 14 dienu laikā samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējai EUR 2 623 282,31, pieskaitot procentu maksājumu ar likmi 6 % gadā no summas EUR 1 641 372,50 no 2007. gada 24. septembra, un procentu maksājumu ar likmi 6 % gadā no summas EUR 981 909,81 no 2007. gada 16. oktobra;
- atzīt, ka Eiropas Komisijai ir pienākums apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt visus pārējos zaudējumus saistībā ar 2007. gada 3. septembrī piešķirto partiju KUK 459 un ar 2007. gada 17. septembrī piešķirto partiju KUK 465;
- piespriest Eiropas Komisijai 14 dienu laikā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas ir jāsamaksā apelācijas sūdzības iesniedzējas pārstāvim.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir par Vispārējās tiesas rīkojumu, ar kuru tā kā juridiski nepamatotu ir noraidījusi prasību atlīdzināt zaudējumus, kas prasītājai — apelācijas sūdzības iesniedzējai ir radušies tāpēc, ka Komisija neesot pārbaudījusi īstenošanas nosacījumus saistībā ar pastāvīgu konkursu par Ungārijas intervences aģentūras pārziņā esošās labības, šajā gadījumā — kukurūzas, tālākpārdošanu Kopienų tirgū.

Vispārējās tiesas juridiskais vērtējums, saskaņā ar kuru Komisijai nevar pārņemt pretlikumīgu rīcību, esot nepareizs, jo judikatūra⁽¹⁾, kuru ir minējusi Vispārējā tiesa, neesot attiecināma uz šo gadījumu.

Pretēji Vispārējās tiesas ieskatam no attiecīgajiem noteikumiem⁽²⁾ izriet, ka pastāvīgu konkursu par dalībvalstu intervences aģentūru pārziņā esošās labības tālākpārdošanu izsludināšana esot Komisijas kompetencē. Turklāt Komisijai esot lēmumu pieņemšanas pilnvaras, kā arī kontroles pienākums⁽³⁾. Minētajām aģentūrām neesot bijusi rīcības brīvība.

Komisijas kontroles pienākums esot paredzēts ne tikai Savienības finansiālo interešu aizsardzībai, bet arī atsevišķu tirgus dalībnieku interešu aizsardzībai. Regulā Nr. 884/2006⁽⁴⁾ kontroles pienākums esot precizēts tādejādi, ka maksājumu aģentūrām visās intervences krājumu noliktavās vismaz vienreiz gadā esot jāpārbauda intervences glabāšanā esošie produkti attiecībā uz labu saglabāšanu un intervences krājumu integritāti, turklāt tām pēc tam esot jāiesniedz Komisijai kontroles ziņojumu kopija[s]. Šie noteikumi strīdā aplūkotajā gadījumā esot rupji pārkāpti.

Līdz ar to, neizmantojot kontroles pilnvaras pirms strīdus priekšmetā aplūkotā konkursa, Komisija esot izdarījusi pārkāpumu, kas ir kvalificējama un nopietna pienākuma neizpilde.

Turklāt Vispārējā tiesa, apelācijas sūdzības iesniedzējas sniegto lietas apstākļu izklāstu bez pierādījumu savākšanas kvalificējot par nepareizu un lietu neizskatot mutvārdu procesā, esot pieļāvusi procesuālas kļūdas.

-
- (1) Tiesas 2001. gada 1. janvāra spriedums lietā C-247/98 Komisija/Grieķija, kā arī Vispārējās tiesas 2008. gada 13. novembra spriedums lietā T-224/04 Itālija/Komisija.
 - (2) It īpaši Padomes 2003. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1784/2003 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu 6. un 24. pants (OV L 270, 78. lpp.).
 - (3) Padomes 2005. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu 37. pants (OV L 209, 1. lppar kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu.).
 - (4) Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 884/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz intervences krājumu glabāšanas pasākumu finansēšanu, ko veic Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonds (ELGF), un intervences krājumu glabāšanas darbību iegrāmatošanu, ko īsteno dalībvalstu maksājumu aģentūras (OV L 171, 35. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 30. septembrī iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) — *ÖBB-Personenverkehr AG/Schiene-Control Kommission und Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie*

(Lieta C-509/11)

(2012/C 13/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: ÖBB-Personenverkehr AG

Pārējās lietas dalībnieces: 1) *Schiene-Control Kommission*

2) *Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Regulas (EK) Nr. 1371/2007 par dzelzceļa pasažieru tiesībām un pienākumiem⁽¹⁾, OV L 315, 03.12.2007., 14. lpp., 30. panta 1. punkta pirmā daļa ir jāinterpretē tādejādi, ka par šīs regulas izpildi atbildīgā valsts struktūra ir tiesīga dzelzceļa pārvaldījumu uzņēmumam, kura kompensēšanas pasākumi attiecībā uz biļetes cenas kompensēšanu neatbilst šīs regulas